

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

La fabricació de les lleis

El Govern li marca el pas al Consell General

L'inici d'una nova legislatura és un bon moment per recordar les deficiències de tècnica i de seguretat jurídica, que s'han constatat i agreujat els darrers dotze anys en els textos legislatius aprovats pel Consell General.

Uns textos que, de manera reiterada, han hagut d'estar esmenats i modificats per aquells mateixos que els havien escrit, debatut i aprovat setmanes o mesos abans.

És una obvietat dir que en molts textos legislatius hi ha una absència assumida d'estudis d'impacte i de seriosa reflexió prèvia.

Sovint no és l'objecte anunciat de les lleis que planteja problemes. És la forma i manera amb què s'han aprovat, i l'absència, insisteixo, d'una anàlisi seriosa de l'impacte sobre els elements que permetien adoptar aquella norma legal en unes condicions raonables.

El Butlletí Oficial s'omple així, any rere any, de textos legislatius refosos perquè la ciutadania, els agents econòmics i els professionals del dret i l'economia puguin intentar orientar-se enmig d'aquella profusió de modificacions, addicions, disposicions transitòries i altres mesures de revisió normativa. Tot això enmig del contraban legislatiu que representa modificar aspectes essencials de lleis vigents dissimulant-les en la llei del Pressupost o en lleis que res tenen a veure amb la matèria legislativa que s'aprofita per modificar discretament.

Què li ha passat al Consell Ge-

neral, la fàbrica de la llei, perquè hagi defallit d'aquesta manera?

Per què adopta lleis que sap que no es podran aplicar, o que el Govern no les voldrà aplicar?

Al capdavant, més enllà del desgavell i la inseguretat jurídica que tot plegat ha instal·lat en les institucions, hom pot veure que s'ha anat deixant unes bombes d'efecte retardat la gestió dels danys de les quals correspondrà a altres ministres i a altres consellers generals.

Una possible resposta la podem trobar en la relació defectuosa, sovint fins i tot inexistent, entre capacitat tècnica, instrucció dels expedients i decisió política.

Per què s'aproven lleis que sap que no es podran o que no es voldran aplicar?

Massa sovint hem hagut de constatar que el desastre legislatiu és el resultat d'una acumulació d'informes que hauria calgut llegir o, més senzill encara, que s'hauria d'haver pensat encarnar.

En aquest context plana sobre la política, després que hagi estat enxampada en flagrant delictes de fugir d'estudi, la temptació d'optrar per la línia de la dissimulació.

És un raonament que ve a dir el següent: "Ja que som incompetents, crearem un organisme, una taula, una autoritat, que en sabrà al nostre lloc."

La institució constitucional que és el Consell General s'ha anat devaluant així, amb un sistema de renúncia tàcita a les pròpies competències, que s'ha sedimentat fins al punt d'ossificar el funcionament del Consell General, creant la sensació d'impotència pública.

El Consell General no pot continuar actuant en funció de premisses.

El rigor en la preparació racional de les normes legislatives esdevé una necessitat d'extrema urgència.

La concepció de les polítiques de llarga mirada suposa que hom se situï en una actuació de seriositat tècnica.

Però la reflexió sobre els procediments de "fabricació" de les lleis no pot fer-se sense plantejar-se una qüestió cabdal: la competència del personal polític i de l'Administració. Fa dotze anys que el Consell General va a remolc. Li marquen el pas des de la tercera planta de l'edifici administratiu del Govern. I així passa el que passa. Convé reforçar els equips tècnico-jurídics del Consell General si no es vol consolidar aquesta progressiva degradació de la institució i la seva correlativa –i inconstitucional– submissió de facto al Govern.

Sense un Consell General que compleixi el mandat constitucional d'impulsar i controlar el Govern, qui mana s'ho pot permetre tot, negant tota regla compartida, perquè no n'hi ha altra que la voluntat del Govern, que el seu cap interpreta en exclusiva.